

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Jana Dvořáka a soudců Petry Venclové a Aleše Korejtky ve věci **žalobce H. A. C., spol. s r.o., IČO 49812670**, Semtín 97, 533 53 Pardubice, proti **žalovanému Krajskému úřadu Pardubického kraje**, Komenského nám. 125, 532 11 Pardubice, za účasti E.K., „X“, J.K., nar. „X“, „X“, J.K., nar. „X“, „X“, K.Ř., „X“, M.H., „X“, D.H., „X“, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 1. 2014, č. j. KrÚ – 80859/189/2013/OMSŘI/Ma - 2,

t a k t o :

- I. Žaloba proti rozhodnutí Krajského úřadu Pardubického kraje ze dne 20. 1. 2014, č. j. KrÚ – 80859/189/2013/OMSŘI/Ma - 2, se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žádná z osob zúčastněných na řízení n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.**Žalované rozhodnutí a řízení, z něhož toto rozhodnutí vzešlo**

Žalobce požádal o vydání rozhodnutí o umístění stavby bytového domu (včetně přípojek inženýrských sítí, zpevněných ploch a oplocení) na pozemcích parc. č. st. 5264, st. 5757 a 1358/1 v k. ú. a v obci Pardubice. Stavba bytového domu byla navržena jako zděná, čtyřpodlažní, s plochou střechou, o nepravidelném půdorysu 20,00 m x 16,15 m, s výškou na kótě + 12,525 m (od podlahy 1. NP). Oplocení bylo plánováno z plného cihelného zdiva do výšky 1,8 m. Zodpovědným projektantem stavby byl pan Jaroslav Menšík, starosta městského obvodu Pardubice I (tedy obvodu, na jehož území měla být stavba umístěna).

Bytový dům měl být postaven v „proluce“, která měla v budoucnu (!) vzniknout po odstranění domu č. p. 1371 v ulici JUDr. Krpaty stojícího na parc. č. st. 5264. Jedná se o tento dům:

Zmíněný dům stojí na rohu ulice JUDr. Krpaty a ulice Na Bukovině. **Do vydání tohoto rozsudku dům č. p. 1371 v ulici JUDr. Krpaty nebyl odstraněn. Stavba tak měla být umístěna (mimo jiné) na pozemek, na němž stála v době rozhodování stavebních úřadů jiná stavba. Z příloženého spisu Magistrátu města Pardubice (dále též „stavební úřad“) zn. SÚ 18445/2014/Sk je navíc patrné, že jediným důvodem pro odstranění stávající stavby rodinného domu č. p. 1371 je vybudování nového objektu pro bydlení, nikoli špatný stavebně technický stav objektu.**

Stavební úřad rozhodnutím ze dne 9. 10. 2013, č. j. MmP 57736/2013, sp. zn. SÚ 22810/2013/Sk, **žádost podle § 92 odst. 2 zák. č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále též „stavební zákon“), zamítl, neboť dospěl (mimo jiné) k závěru, že záměr není v souladu s vydanou územně plánovací dokumentací a s cíli a úkoly územního plánování, zejména s charakterem území, s požadavky na ochranu architektonických a urbanistických hodnot v území (§ 43 odst. 5 ve spojení s § 90 písm. a/, b/ stavebního zákona).**

Konkrétně stavební úřad v odůvodnění zamítavého rozhodnutí uvedl, že **pozemky, na nichž má být stavba umístěna, se dle platného územního plánu města Pardubice (viz <http://www.pardubice.eu/urad/radnice/uzemni-planovani/uzemni-plan-mesta-pardubice/uzemni-plan-mesta-pardubice-po-vi-zmenach/>) nacházejí ve funkční ploše BP - bydlení nízkopodlažní předměstské.** Toto území je dle obecně závazné vyhlášky č. 42/2001 o závazných částech územního plánu města Pardubice (dále též „vyhláška č. 42/2001“) **územím využitým především pro bydlení a služby obyvatelům v místním měřítku. Převažuje čisté bydlení v rodinných domech s možností integrace zařízení základní občanské vybavenosti, případně s jednotlivými objekty základní občanské vybavenosti. Přípustným využitím hlavním těchto ploch jsou stavby pro bydlení - rodinné domy.** Tato hlavní funkce může být doplněna přípustným využitím doplňkovým, kterým jsou **stavby pro bydlení do 4. n.p., stavby a zařízení pro obchod a služby do 400 m² prodejní plochy, stavby a zařízení pro veřejné stravování, stavby a zařízení pro přechodné ubytování do 30 lůžek, stavby a zařízení pro administrativu a veřejnou správu, stavby a zařízení pro školství místního významu, stavby a zařízení pro kulturu místního významu, zařízení zdravotnická, stavby a zařízení sociální místního významu, stavby a zařízení církevní, stavby a zařízení pro sport a relaxaci, zařízení veterinární péče, garáže, okrasné a užitkové zahrady, místní obslužné komunikace, účelové komunikace pro motorovou dopravu, pěší a cyklisty, odstavné a parkovací plochy pro osobní automobily, stavby a zařízení hromadné dopravy, veřejná zeleň, dětská hřiště, drobná architektura, vodní prvky, bazény, stavby a zařízení technického vybavení a stavby a zařízení pro krátkodobé shromažďování domovního odpadu.** Pro dané území nejsou stanoveny žádné regulativy, které by stanovily např. limitní koeficient zastavění pozemku, maximální podlažnost či formu zástavby, pro dané území není vypracován regulační plán, pro dané území není zaevidována žádná územní studie, která by navrhovala, prověřovala a posuzovala možná řešení vybraných problémů v území, které by mohly významně ovlivňovat nebo podmiňovat využití a uspořádání území nebo jejich vybraných částí.

Dále stavební úřad uvedl, že **pozemky, na nichž má být stavba umístěna, se nacházejí v urbanizovaném území, a to v území současně zastavěném, což je území, na kterém v souladu s ustanovením § 3 odst. 3 vyhlášky č. 42/2001 územní plán nepředpokládá přestavbu a změnu funkčního využití ploch (tzv. stabilizovaná plocha). Na těchto plochách je možná pouze dostavba STÁVAJÍCÍCH proluk, případně změna využití již zkolaudovaných staveb. Nadto ve stabilizovaném urbanizovaném území lze realizovat stavby a jejich změny jen v takovém rozsahu, aby nebyl narušen charakter okolní zástavby a její měřítko (§ 5 odst. 7 vyhlášky č. 42/2001).** Přitom též platí, že vymezenému funkčnímu využití ploch musí odpovídat způsob jeho užívání, zejména účel zde umístěvaných a povolovaných staveb i zařízení včetně využití území a změn stávajících

staveb a využití území. **Zároveň musí být zohledněny místní podmínky urbanistické, ekologické, hygienické a technické.** Stavby, zařízení a využití území i jiná opatření, které funkčnímu využití ploch neodpovídají, nesmí být v těchto plochách umístěny nebo povoleny (§ 6 odst. 1 vyhlášky č. 42/2001).

Dle stavebního úřadu je stavba navržena odlišně od charakteru stávající zástavby. Stávající zástavba zajišťuje podmínky pro bydlení v kvalitním prostředí, umožňuje nerušený a bezpečný pobyt a každodenní rekreaci a relaxaci obyvatel, dostupnost veřejných prostranství a občanského bydlení. Navržená stavba tak, jak je navržena, by dle názoru stavebního úřadu snížila kvalitu prostředí a pohodu bydlení v ploše vymezené ze severu ulicí Husovou, z východu ulicí Ve Lhotkách, z jihu ulicí Sakařovou a ze západu ulicí Holubovou. Odstranění rodinného domu č. p. 1371 v ulici JUDr. Krpaty v Pardubicích, část obce Bílé Předměstí, na pozemku parc. č. st. 5264 v k. ú. Pardubice bylo povoleno opatřením ze dne 16. 4. 2013, č. j. MmP 22408/2013. Stávající rodinný dům č. p. 1371 je nepravidelného půdorysu o zastavěné ploše 139,30 m², s jedním podzemním a dvěma nadzemními podlažími, s valbovou střechou o výšce hřebene + 9,30 m, přičemž ±0,00 je úroveň podlahy 1. NP, je zděný, standardně provedený a vybavený. Bytový dům je navržen čtyřpodlažní, nepravidelného půdorysu, o max. rozměrech 20,00 m × 16,15 m, s plochou střechou, o celkové výšce na kótě +12,525 m. V domě je navrženo 9 bytových jednotek. Parkování je navrženo uvnitř objektu (4 parkovací místa) a vně objektu na zpevněné ploše (5 parkovacích míst). Zastavěná plocha bude činit 292,30 m², obestavěný prostor 3 507,60 m³. **Plocha zastavěná záměrem by tedy byla dvakrát větší než plocha zastavěná stávajícím rodinným domem, obestavěný prostor by byl větší třikrát.** V blízkém okolí od záměru se nenachází žádná stavba, která by byla vyšší než 11,35 m od upraveného terénu, což je výška budov č. p. 1417-1418 a č. p. 1419-1420 v ulici Na Bukovině v Pardubicích. Navržený záměr není zástavbou stávající proluky, nejedná se ani o změnu využití již zkolaudované stavby. Záměr tedy není v souladu s ustanovením § 3 odst. 3, § 5 odst. 7 a § 6 odst. 1 vyhlášky č. 42/2001.

Pokud jde o soulad s cíli a úkoly územního plánování, zejména s charakterem území, s požadavky na ochranu architektonických a urbanistických hodnot v území, stavební úřad připomněl, že lokalita, do které je stavební záměr navržen, představuje celek s jasně čitelnou strukturou zástavby, měřítkem odpovídajícím bydlení v rodinných domech. V převážné míře jsou rodinné domy umístěny v uliční frontě s jednotnou stavební čarou, s klidovou zónou zahrad uvnitř bloků. V ploše vymezené ze severu ulicí Husovou, z východu ulicí Ve Lhotkách, z jihu ulicí Sakařovou a ze západu ulicí Holubovou, o výměře cca 10 ha, jsou umístěny tři bytové domy a přes 100 rodinných domů. Parkování pro 5 osobních automobilů je navrženo na zpevněné ploše u domu, ve vzdálenosti do 3,00 m od jižní strany rodinného domu č. p. 1428 v ulici Na Bukovině. Navržená stavba bude svým obestavěným prostorem a procentem zastavění značně převyšovat zástavbu v nejbližším okolí - rodinné domy č. p. 1428, č. p. 1621, č. p. 1614 a č. p. 1628 v ulici Na Bukovině a rodinné domy č. p. 1611, č. p. 1615, č. p. 1390 a č. p. 93 v ulici JUDr. Krpaty. **Umístěním navrhované stavby by došlo k narušení stávající struktury zástavby, ke zhoršení kvality prostředí a ke snížení civilizačních hodnot v území. Umístěním stavby by nebylo dosaženo obecně prospěšného souladu veřejných a soukromých zájmů na rozvoji území.** Proto stavební úřad dospěl k závěru, že navržená

stavba je v rozporu s veřejnými zájmy, jejím umístěním dojde k narušení urbanistických a architektonických hodnot stávající zástavby i k narušení charakteru území.

Proti rozhodnutí stavebního úřadu podal žalobce odvolání (list číslo 29 spisu stavebního úřadu). Ve vztahu k výše zmíněným rozhodovacím důvodům stavebního úřadu (které krajský soud považuje za klíčové – viz níže) uvedl (viz body 1 až 3 odvolání), že navržená stavba neodporuje § 3 odst. 3 vyhlášky č. 42/2001, neboť stavební úřad povolil odstranění stavby domu č. p. 1371 a proluka tak v daném území vznikne. Namítl též, že umístění navržené stavby nebrání ani § 5 odst. 7 či 6 odst. 1 vyhlášky č. 42/2001, neboť v posuzovaném území se nacházejí „*různorodé a pestré stavby*“ (včetně „*socialistických bytových domů*“), nelze hovořit „*o jasné čitelné struktuře zástavby*“, a proto „*každá nová stavba do tohoto charakteru stávající zástavby tzv. zapadne*“. Dle žalobce se též v posuzovaném území „*nenachází architektonické a urbanistické hodnoty*“ hodné ochrany. Samotná velikost stavby by mohla být důvodem pro zamítnutí žádosti pouze, pokud by stavba byla „*plošně a významově rozhodující*“ (§ 3 odst. 12 vyhlášky č. 42/2001), což dle žalobce není.

Žalovaný odvolání žalobce rozhodnutím ze dne 20. 1. 2014, č. j. KrÚ – 80859/189/2013/OMSŘI/Ma - 2, zamítl a rozhodnutí stavebního úřadu jako věcně správné a zákonné potvrdil (§ 90 odst. 5 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, dále též „*správní řád*“). Žalovaný nejprve v odůvodnění svého rozhodnutí konstatoval, že stavební úřad správně zjistil, že pro dané území existuje platný územní plán města Pardubice a daná lokalita se nachází ve funkční ploše BP – bydlení nízkopodlažní předměstské (dále též „*plocha BP*“). **Dle žalovaného stavební úřad též správně uzavřel, že:**

- a) **V předmětné ploše (území) převažuje čisté bydlení v rodinných domech** s možností integrace zařízení základní občanské vybavenosti, případně s jednotlivými objekty základní občanské vybavenosti. **Jako přípustné hlavní využití jsou ve vyhlášce č. 42/2001 uvedeny stavby pro bydlení – rodinné domy.** Stavby pro bydlení do 4. n. p. jsou zahrnuty v přípustném využití doplňkovém této funkční plochy. Pro dané území nejsou stanoveny žádné regulativy, které by stanovily jaké maximální procento této plochy je navrženo k zastavění stavbami s doplňkovým využitím. Pro dané území není vypracován regulační plán, není zaevidována žádná územní studie, která by navrhovala, prověřovala a posuzovala možná řešení vybraných problémů v území.
- b) **Místo stavby se řadí mezi plochy stabilizované,** na kterých územní plán nepředpokládá přestavbu a změnu funkčního využití ploch. Na těchto plochách je možná pouze dostavba stávajících proluk, případně změna využití již zkolaudovaných staveb (§ 3 odst. 3 vyhlášky č. 42/2001).
- c) **Ve stabilizovaném urbanizovaném území lze realizovat stavby a jejich změny jen v takovém rozsahu, aby nebyl narušen charakter okolní zástavby a její měřítko** (§ 5 odst. 7 vyhlášky č. 42/2001) a vymezenému funkčnímu využití ploch musí odpovídat způsob jeho užívání, zejména účel zde umístěvaných a povolovaných staveb i zařízení včetně využití území a změn stávajících staveb a využití území. Zároveň musí být zohledněny místní podmínky urbanistické, ekologické, hygienické a

technické. Stavby, zařízení a využití území i jiná opatření, které funkčnímu využití ploch neodpovídají, nesmí být v těchto plochách umístěny nebo povoleny (§ 6 odst. 1 vyhlášky č. 42/2001).

Žalovaný dále zdůraznil, že v blízkém okolí navrženého záměru se nenachází žádná stavba, která by byla vyšší než 11,35 m od upraveného terénu, což je výška bytových domů č.p. 1417-1418 a č.p. 1419-1420 v ulici Na Bukovině v Pardubicích, celková výška záměru je navržena na kótě +12,525 m od úrovně podlahy bytu v 1. nadzemním podlaží, což neodpovídá stávajícímu charakteru zástavby. **Umístění bytového domu, který by v dané lokalitě byl s ohledem na své rozměry stavbou dominantní, přestože se nejedná o stavbu nutnou k dosažení optimálního funkčního využití pro plochu BP** (tudíž by neplnil doplňkovou funkci k zástavbě rodinnými domy, které zde svým počtem jednoznačně převažují), by nerespektovalo cíle a úkoly územního plánování promítnuté do závazného dokumentu, kterým je územní plán města Pardubice. **Závěr stavebního úřadu, že navrhovaný záměr není v souladu s ust. § 3 odst. 3 a odst. 12, § 5 odst. 7, a § 6 odst. 1 vyhlášky č. 42/2001, je proto dle žalovaného zcela správný.**

Na tomto místě je vhodné pro úplnost dodat, že proti umístění stavby protestovali místní občané. Sepsali petici (kopie založena ve správním spise), na základě které (a po „*důkladném seznámení s místem*“) Rada městského obvodu Pardubice I (vše se zodpovědným projektantem stavby J.M., starostou městského obvodu Pardubice I) dne 14. 5. 2013 zrušila usnesením č. 655/2013 své dřívější usnesení č. 595/2013 ze dne 14. 3. 2013 (zpravodaj J.M., přijato čtyřmi hlasy, proti nikdo nehlasoval a nikdo se hlasování nezdržel /viz přílohy námitek D.H. na listu číslo 7 spisu stavebního úřadu či zde <http://www.pardubice.eu/urad/mestske-obvody/mestsky-obvod-pardubice-i-stred-1/radnice/rada/zapisy-z-jednani/rok-2013/> ; srov. též § 83 zák. č. 128/2000 Sb., o obcích/), **v němž konstatovala, že „nemá připomínek k projektové dokumentaci pro územní řízení bytového domu v ulici Na Bukovině, Pardubice – Bílé Předměstí, na pozemku parcelní číslo 1358/1 v k. ú. Pardubice - investorem stavby je H.A.C., spol. s r. o., Labská 1833, 530 02 Pardubice.“** Následně původně navržené usnesení Rada městského obvodu Pardubice I nepřijala (list číslo 16 spisu stavebního úřadu). **Taktéž P.P., architekt města Pardubice, při jednání na místě samém dne 18. 6. 2013 uvedla, že „z hlediska struktury stávající zástavby je stavba nevhodná“** (list číslo 18 spisu stavebního úřadu).

II.

Žaloba a vyjádření žalovaného

Proti rozhodnutí žalovaného, které tvoří společně s rozhodnutím stavebního úřadu materiálně jeden celek, podal žalobce včasnou žalobu, v níž namítl, že se žalovaný nevypořádal se všemi jeho odvolacími námitkami, a proto je jeho rozhodnutí nepřezkoumatelné. Celkově žalobce vnímá rozhodnutí žalovaného a stavebního úřadu jako „libovolné“, „diskriminační“ a řádně (přezkoumatelným způsobem) neodůvodněné.

Dále žalobce - shodně jako v řízení před správními orgány - namítl, že charakter stávající zástavby nebyl správními orgány posouzen správně a „*Ize mít důvodné pochybnosti o tom, zda stavební úřad vzal v úvahu všechny skutečnosti, které charakter stávající zástavby utvářejí a správně a objektivně je posoudil*“ (nedostatečné zjištění skutkového stavu), a to zejména proto, že v okolí navržené stavby se nacházejí bytové domy č. p. 1419 a 1420 a č. p. 1417 a 1418, které mají také čtyři nadzemní podlaží a zastavěnou plochu dokonce větší než navržený záměr. Dle názoru žalobce „*stavební úřad i žalovaný podlehl tlaku lidí bydlících v okolí, kteří realizaci záměru brání*“.

Ze všech výše uvedených důvodů žalobce navrhl, aby soud žalované rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě vyhodnotil námitky žalobce jako liché, v podrobnostech odkázal na odůvodnění žalovaného rozhodnutí, které je dle jeho názoru věcně správné a zákonné. **Žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.** Práva na náhradu nákladů řízení se vzdal.

III.

Posouzení věci krajským soudem

Předně krajský soud připomíná, že podle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), soud přezkoumává napadené výroky žalovaného rozhodnutí v mezích žalobních bodů (dispoziční zásada), které je třeba výslovně formulovat v žalobě (§ 71 odst. 1 písm. d/ s. ř. s.), přičemž vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Přezkoumá-li soud žalobou napadené rozhodnutí nad rámec žalobních bodů, překročí rámec přezkumné činnosti vymezený v § 75 odst. 2 s. ř. s., přičemž Nejvyšší správní soud již v minulosti vyslovil, že „*jinou vadou řízení před soudem*“ s vlivem na zákonnost rozhodnutí o věci samé je, pokud krajský soud přezkoumá a poté zruší žalobou napadené správní rozhodnutí z důvodu, který nebyl žalobcem uplatněn jako žalobní bod. Takový postup krajského soudu je nejen popřením dispoziční zásady, kterou je ovládáno správní soudnictví, ale znamená i zásah do principu rovnosti účastníků řízení (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 2. 2008, č. j. 7 Afs 216/2006-63, dostupný na www.nssoud.cz).

Dále platí, že není smyslem soudního přezkumu stále dokola podrobně opakovat již jednou vyřčené, a proto bude soud v případech shody mezi názorem soudu a odůvodněním žalobou napadeného rozhodnutí odkazovat na toto odůvodnění (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005 – 130 publikovaný pod č. 1350/2007 Sb. NSS, či rozsudky téhož soudu ze dne 2. 7. 2007, č. j. 4 As 11/2006-86, a ze dne 29. 5. 2013, č. j. 2 Afs 37/2012 – 47, všechny dostupné na www.nssoud.cz).

Nyní k žalobním námitkám.

Již z narativní části odůvodnění tohoto rozsudku (sub I) je na první pohled patrné, že rozhodnutí stavebního úřadu i žalovaného jsou plně přezkoumatelná a poskytují dostatečnou oporu výroků napadených rozhodnutí. Správní orgány

v odůvodnění rozhodnutí podrobně popsaly, jaké skutečnosti v řízení zjistily, pod jaké právní normy je podřadily a jakým úvahami se přitom řídily. Pokud žalobce namítal, že nebylo reagováno na všechny jeho jednotlivé výtky obsažené v odvolání proti rozhodnutí stavebního úřadu, je třeba připomenout, že ačkoliv je povinností orgánů veřejné moci svá rozhodnutí řádně odůvodnit, nelze tuto povinnost interpretovat jako požadavek odpovědi na každou námitku, resp. argument (srov. kupř. nálezy Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 201/04, I. ÚS 729/2000, I. ÚS 116/05 a IV. ÚS 787/06, III. ÚS 961/09). **Rozsah reakce na konkrétní námitky** je co do šíře odůvodnění vždy **spjat** s otázkou hledání míry (proto zpravidla postačuje, jsou-li vypořádány alespoň základní námitky účastníka řízení /srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2009, č. j. 9Afs 70/2008 – 13, dostupný na www.nssoud.cz/), případně (za podmínek tomu přiměřeného kontextu) i s **akceptací odpovědi implicitní** (což připouští i Ústavní soud – srov. např. usnesení ze dne 18. 11. 2011, sp. zn. II. ÚS 2774/09 /odstavec 4 odůvodnění/, usnesení ze dne 11. 3. 2010, sp. zn. II. ÚS 609/10 /odstavec 5 odůvodnění/, usnesení ze dne 7. 5. 2009, II. ÚS 515/09 /odstavec 6 odůvodnění/, či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2011, č. j. 4 Ads 58/2011 – 72, dostupný na www.nssoud.cz atd.) - tzn., že na určitou námitku lze reagovat i (např.) tak, že v odůvodnění svého rozhodnutí orgán veřejné moci prezentuje od názoru žalobce odlišný názor, který přesvědčivě zdůvodní tak, že toto zdůvodnění poskytuje dostatečnou oporu výroku rozhodnutí. **Ústavní soud v této souvislosti konstatoval: „[n]ení porušením práva na spravedlivý proces, jestliže obecné soudy (a - mutatis mutandis - i správní orgány /pozn. krajského soudu/) nebudují vlastní závěry na podrobné oponentuře (a vyvracení) jednotlivě vznesených námitek, pakliže proti nim staví vlastní ucelený argumentační systém, který logicky a v právu rozumně vyloží tak, že podpora správnosti jejich závěrů je sama o sobě dostatečná“** (srov. nálezy ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. III. ÚS 989/08, bod 68; srov. obdobně též rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 3. 2013, č. j. 8 Afs 41/2012 - 50, bod 21, nebo ze dne 6. 6. 2013, č. j. 1 Afs 44/2013 - 30, bod 41, popř. ze dne 3. 7. 2013, č. j. 1 As 17/2013 – 50, bod 17, popř. rozsudky ve věcech 1 Afs 81/2013, 1 Afs 82/2013, 1 As 72/2013, 9 Afs 22/2013, 9 Afs 39/2013, 9 Afs 45/2013, 3 As 80/2013 a řadu dalších).

Zejména je nadbytečné vypořádávat námitky, které nejsou způsobilé změnit výrok rozhodnutí. Ostatně i Ústavní soud v případě, že námitky stěžovatelů nejsou způsobilé změnit výrok rozhodnutí, tyto nevypořádává (srov. např. bod 24. nálezu ze dne 28. 5. 2009, sp. zn. II. ÚS 2029/08; Ústavní soud zde uvedl: „Ústavní soud se nezabýval dalšími námitkami stěžovatelky, protože by rozhodnutí o nich nebylo způsobilé změnit výrok.“), neboť si je plně vědom toho, že požadavky kladené na orgány veřejné moci - pokud jde o detailnost a rozsah vypořádání se s námitkami adresátů jejich aktů - nesmí být přemrštěné. Takové přehnané požadavky by byly výrazem přepjatého formalismu, který by ohrožoval funkčnost těchto orgánů, především pak jejich schopnost efektivně (zejména v přiměřené době a v odpovídajícím rozsahu) plnit zákonem jim uložené úkoly.

Výše popsaným požadavkům kladeným na odůvodnění rozhodnutí orgánů veřejné moci rozhodnutí stavebního úřadu i žalovaného plně vyhovuje.

Dále krajský soud uvádí, že žádost žalobce měla být zamítnuta bez dalšího již jen proto, že se žalobce domáhal vydání rozhodnutí o umístění stavby na pozemek (evidovaný v katastru nemovitostí jako parc. č. st. 5264), který je celý zastavěn jinou

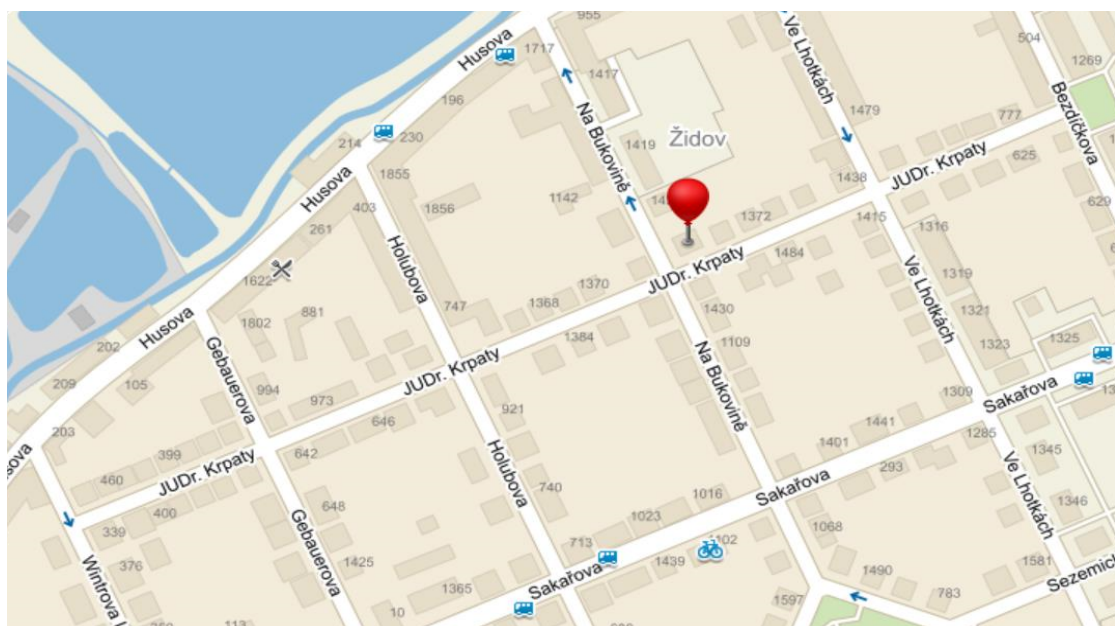
stavbou (dům č. p. 1371), neboť je z povahy věci vyloučeno na takový pozemek jinou stavbu (bytový dům) umístit. Pokud chtěl žalobce před odstraněním domu č. p. 1371 vědět, zda na daném místě bude možno jeho záměr realizovat (popř. za jakých podmínek), měl požádat o poskytnutí územně plánovací informace ve smyslu § 21 stavebního zákona.

Správní orgány obou stupňů též správně konstatovaly, že platný územní plán jednoznačně stanoví, že v daném území, které představuje stabilizovanou plochu (což ani žalobce nezpochybnil), je dle § 3 odst. 3 vyhlášky č. 42/2001 **možná pouze dostavba STÁVAJÍCÍCH proluk,¹ případně změna využití již zkolaudovaných staveb. „Stávající (tedy jinými slovy též dosavadní či nynější, popř. existující)² prolukou“ se přitom prima facie rozumí proluka existující v době schválení územního plánu. Rozhodně se nejedná o proluky ex post** (nadto zjevně účelově /s úmyslem vytvořit „prostor“ pro stavbu bytového domu odstraněním objektu, jehož stavebně technický stav takové opatření nezbytně nevyžaduje/) **vytvořené.**

Již tyto dva důvody postačovaly k tomu, aby žádost žalobce (a i nyní projednávaná žaloba) byla bez dalšího zamítnuta a nebylo třeba se zabývat dalšími námitkami žalobce, neboť rozhodnutí o nich by na výše uvedených závěrech nemohly nic změnit, resp. nebylo by způsobilé změnit výrok rozhodnutí. Správní orgány se nicméně zabývaly i tím, zda navržená stavba nenaruší charakter okolní zástavby a její měřítko (§ 5 odst. 7 vyhlášky č. 42/2001) a dospěly k řádně odůvodněnému a přesvědčivému závěru, že ano. S tímto hodnocením se krajský soud plně ztotožňuje a odkazuje v podrobnostech na odůvodnění obou rozhodnutí (viz též narativní část odůvodnění tohoto rozhodnutí /I/). Pro úplnost krajský soud dodává, že není pravdou, že – jak tvrdí žalobce – dané území, v němž by měl být stavební záměr realizován, nepředstavuje celek s jasně čitelnou strukturou zástavby. Jak je známo všem členům rozhodujícího senátu tohoto soudu a jak je patrné z podkladů připojených k žádosti pro vydání územního rozhodnutí či např. z této mapy,

¹ K pojmu proluka srov. metodický materiál Ministerstva pro místní rozvoj ČR dostupný na <http://www.mmr.cz/getmedia/540fffb4-3586-4351-95ed-7472fa2107d8/Proluka-final.pdf>.

²Srov. Červená, V. et al. Slovník spisovné češtiny pro školu a veřejnost. 3. opravené vydání. Praha: Academia, nakladatelství Akademie věd České republiky, 2007, s. 412.

v dané lokalitě (viz zejména dotčenou ulici JUDr. Krpaty) jednoznačně převažují solitérní rodinné domy. Navržená stavba by se stala nejen vzhledem ke své výšce, ale i k umístění (nároží) stavbou (nejen) v celé ulici JUDr. Krpaty dominantní, aniž by její umístění současně nezbytně k dosažení optimálního funkčního využití stanoveného pro danou plochu (BP - bydlení nízkopodlažní předměstské (§ 3 odst. 12 vyhlášky č. 42/2001). Žalobci je možno přisvědčit, že se v ulici Na Bukovině skutečně nachází dva **socialistické bytové domy z 60. let 20. století, nicméně tyto domy nejsou jednak nárožní, jednak jejich umístění a výstavba v dané lokalitě (označované též jako Židov) byla z hlediska architektonického a urbanistického zjevnou chybou, která by neměla být opakována.** A protože platí *peccare bis idipsum haud sapientis est viri*, rozhodly správní orgány správně, pokud žádost žalobce o vydání rozhodnutí o umístění stavby bytového domu zamítly a zabránily tak v souladu s platným územním plánem průniku tohoto typu výstavby do centra lokality tvořené převážně rodinným domy. Logiku žalobce, který z existence shora popsaného socialistického excessu dovozuje (bez dalšího) přípustnost umístění další stavby stejného druhu (bytový dům) v dané lokalitě, je třeba odmítnout, a to nejen proto, že výjimka nezakládá pravidlo, ale především proto, že v důsledku její akceptace by bylo možno v dané lokalitě postavit v podstatě cokoli a během několika let by mohlo dojít účelovým vytvářením „*nových proluk*“ (odstraňováním objektů, jejichž stavebně technický stav takový postup nezbytně nevyžaduje) k proměně dosud stabilizované struktury zástavby v celém území (nejen v ulici JUDr. Krpaty).

IV.

Závěr a náklady řízení

Jelikož krajský soud dospěl k závěru, že žalované rozhodnutí je věcně správné a zákonné, žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl (výrok I). Rozhodl přitom bez jednání, když zákonem (§ 51 odst. 1 s. ř. s.) stanovené podmínky pro takový postup byly splněny.

³ Zdroj: www.mapy.cz

Žalobce nebyl v řízení úspěšný, nemá tedy právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 s. ř. s. a contrario), žalovaný se práva na náhradu nákladů řízení vzdal, a proto soud rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok II).

Krajský soud též nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení žádné z osob zúčastněných na řízení (výrok III), neboť žádné z těchto osob nebyla soudem uložena povinnost ve smyslu § 60 odst. 5 s. ř. s., přičemž zde nejsou ani jiné okolnosti, které by přiznání náhrady nákladů řízení odůvodňovaly.

P o u č e n í :

Rozsudek, který byl doručen účastníkům, je v právní moci.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost (mimořádný opravný prostředek) ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Pardubicích dne 29. září 2014

Jan Dvořák v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Vladimíra Píchová